

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63
15 юни 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/C 201/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 201/02   Дело C-557/19 P: Жалба, подадена на 22 юли 2019 г. от Hochmann Marketing GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 22 май 2019 г. по дело T-754/18, Hochmann Marketing GmbH/Европейски парламент 2

2020/C 201/03   Дело C-682/19 P: Жалба, подадена на 15 септември 2019 г. от BP срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 юли 2019 г. по дело T-917/16 REV, BP/FRA 2

2020/C 201/04   Дело C-828/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 12 ноември 2019 г. — SC Panavitrans SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu 3

2020/C 201/05   Дело C-840/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 19 ноември 2019 г. — Наказателно производство срещу NC 3

2020/C 201/06	Дело C-859/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 26 ноември 2019 г. — Наказателно производство срещу FX, CS и ND	4
2020/C 201/07	Дело C-908/19 P: Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. от European Food SA срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 10 октомври 2019 г. по дело T-536/18, Société des produits Nestlé/EUIPO — European Food (FITNESS)	5
2020/C 201/08	Дело C-909/19: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Iași (Румъния), постъпило на 11 декември 2019 г. — BX/Unitatea Administrativ Teritorială D.	5
2020/C 201/09	Дело C-926/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 18 декември 2019 г. — Наказателно производство срещу BR, CS, DT, EU, FV, GW	6
2020/C 201/10	Дело C-929/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 18 декември 2019 г. — Наказателно производство срещу CD	7
2020/C 201/11	Дело C-936/19 P: Жалба, подадена на 20 декември 2019 г. от Rubik's Brand Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 октомври 2019 г. по дело T-601/17, Rubik's Brand Ltd/EUIPO — Simba Toys	7
2020/C 201/12	Дело C-14/20 P: Жалба, подадена на 14 януари 2020 г. от Neoperl AG срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 14 ноември 2019 г. по дело T-669/18 — Neoperl AG/EUIPO	8
2020/C 201/13	Дело C-39/20: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 януари 2020 г. — Staatssecretaris van Financiën/Jumbocarry Trading GmbH	8
2020/C 201/14	Дело C-62/20: Преюдициално запитване от Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Белгия), постъпило на 6 февруари 2020 г. — NV Vogel Import Export/Belgische Staat	9
2020/C 201/15	Дело C-63/20 P: Жалба, подадена на 5 февруари 2020 г. от Sigrid Dickmanns срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 18 ноември 2019 г. по дело T-181/19, Sigrid Dickmanns/EUIPO	9
2020/C 201/16	Дело C-70/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 12 февруари 2020 г. — YL/Altenrhein Luftfahrt GmbH	10
2020/C 201/17	Дело C-85/20 P: Жалба, подадена на 14 февруари 2020 г. от Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „в ликвидация“ срещу определението, постановено от Общия съд (десети състав) на 18 декември 2019 г. по дело T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Комисия	11
2020/C 201/18	Дело C-92/20: Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — Rottendorf Pharma GmbH/Hauptzollamt Bielefeld	12
2020/C 201/19	Дело C-93/20: Преюдициално запитване от Bezirksgericht Schwechat (Австрия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — JU/Air France Direktion für Österreich	13

2020/C 201/20	Дело C-94/20: Преюдициално запитване от Landesgericht Linz (Австрия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — Land Oberösterreich/KV	13
2020/C 201/21	Дело C-108/20: Преюдициално запитване от Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Германия), постъпило на 27 февруари 2020 г. — HR/Finanzamt Wilmersdorf	14
2020/C 201/22	Дело C-119/20: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 28 февруари 2020 г. — Līga Šenfelde/Lauku atbalsta dienests	15
2020/C 201/23	Дело C-124/20: Преюдициално запитване от Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Германия), постъпило на 5 март 2020 г. — Bank Melli Iran, акционерно дружество по иранското право/Telekom Deutschland GmbH	16
2020/C 201/24	Дело C-130/20: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Испания), постъпило на 9 март 2020 г. — YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	16
2020/C 201/25	Дело C-139/20: Иск, предявен на 16 март 2020 г. — Европейска комисия/Република Полша	17
2020/C 201/26	Дело C-144/20: Преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa (Латвия), постъпило на 27 март 2020 г. — AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts dzelzceļa administrācija	18
2020/C 201/27	Дело C-159/20: Жалба, подадена на 8 април 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Дания	18
 Общ съд		
2020/C 201/28	Дело T-437/18: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Tilly-Sabco/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Селско стопанство — Възстановявания при износ — Птиче месо — Отмяна на Регламент за изпълнение(ЕС) № 689/2013 с решение на Съда — Вреда)	20
2020/C 201/29	Дело T-37/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Cimpres Schweiz/EUIPO — Impress Media (CIMPRESS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „CIMPRESS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „impress“ — По-ранна национална словна марка „Impress-Media“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	20
2020/C 201/30	Дело T-78/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Plásticos Hidrosolubles (green cycles) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „green cycles“ — Реално използване на марката — Член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 — Член 10, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 — Форма, различаваща се по елементи, които не променят отличителния характер — Липса на използване на знака като лого на предприятие)	21
2020/C 201/31	Дело T-108/19: Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TasteSense By Kerry“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „MultiSense“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	22

2020/C 201/32	Дело T-3/19: Определение на Общия съд от 2 април 2020 г. — Thai World Import & Export/EUIPO — Elvir (Yaso) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	22
2020/C 201/33	Дело T-307/19: Определение на Общия съд от 2 април 2020 г. — SQLab/EUIPO (Innerbarend) (Жалба за отмяна — Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Innerbarend“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)	23
2020/C 201/34	Дело T-849/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 20 април 2020 г. — Leonardo/Frontex (Обезпечително производство — Обществени поръчки за услуги — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	24
2020/C 201/35	Дело T-868/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 30 април 2020 г. — Nouryon Industrial Chemicals и др./Комисия (Производство за допускане на обезпечение — REACH — Вещество диметил етер — Проверка за съответствие — Решение на Комисията — Задължение за предоставяне на определена информация, което налага изпитвания върху животни — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	24
2020/C 201/36	Дело T-885/19 R: Определение на председателя на Общия съд от 22 април 2020 г. — Aquind и др./Комисия (Обезпечително производство — Енергетика — Трансевропейска енергийна инфраструктура — Регламент (ЕС) № 347/2013 — Делегиран регламент на Комисията за изменение на Регламент № 347/2013 — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	25
2020/C 201/37	Дело T-145/20: Иск, предявен на 28 февруари 2020 г. — IV/Комисия	25
2020/C 201/38	Дело T-146/20: Жалба, подадена на 8 март 2020 г. — Csordas и др./Комисия	26
2020/C 201/39	Дело T-154/20: Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — Y/Парламент	28
2020/C 201/40	Дело T-155/20: Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — IZ/Парламент	29
2020/C 201/41	Дело T-156/20: Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — JA/Парламент	29
2020/C 201/42	Дело T-159/20: Жалба, подадена на 23 март 2020 г. — JB/CEDEFOP	30
2020/C 201/43	Дело T-160/20: Жалба, подадена на 27 март 2020 г. — 3M Belgium/ECHA	31
2020/C 201/44	Дело T-162/20: Жалба, подадена на 28 март 2020 г. — UPL Europe и Indofil Industries (Netherlands)/ЕОБХ	32
2020/C 201/45	Дело T-164/20: Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — BG/Парламент	33
2020/C 201/46	Дело T-166/20: Жалба, подадена на 3 април 2020 г. — JD/ЕИБ	34
2020/C 201/47	Дело T-180/20: Жалба, подадена на 7 април 2020 г. — JE/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки	35
2020/C 201/48	Дело T-184/20: Жалба, подадена на 9 април 2020 г. — JE/Съд на Европейския съюз	36
2020/C 201/49	Дело T-191/20: Жалба, подадена на 9 април 2020 г. — FCA Italy/EUIPO — Bettag (Pandem)	36

2020/C 201/50	Дело T-193/20: Жалба, подадена на 10 април 2020 г. — Eternit v EUIPO — Eternit Österreich (Panels)	37
2020/C 201/51	Дело T-194/20: Жалба, подадена на 27 март 2020 г. — JF/EUCAP Somalia	37
2020/C 201/52	Дело T-195/20: Жалба, подадена на 6 април 2020 г. — Sociedade da Água de Monchique/EUIPO — Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)	39
2020/C 201/53	Дело T-196/20: Жалба, подадена на 10 април 2020 г. — Chanel/EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)	40
2020/C 201/54	Дело T-198/20: Жалба, подадена на 30 март 2020 г. — Shindler и др./Съвет	40
2020/C 201/55	Дело T-199/20: Жалба, подадена на 14 април 2020 г. — Aldi Stores/EUIPO — Dualit (Форма на тостер)	42
2020/C 201/56	Дело T-200/20: Жалба, подадена на 15 април 2020 г. — Stone Brewing/EUIPO — Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)	43
2020/C 201/57	Дело T-202/20: Жалба, подадена на 17 април 2020 г. — Target Brands/EUIPO — The a.r.t. company b&s (ART CLASS)	44
2020/C 201/58	Дело T-203/20: Жалба, подадена на 18 април 2020 г. — Al-Imam/Съвет	45
2020/C 201/59	Дело T-204/20: Жалба, подадена на 19 април 2020 г. — Zoom/EUIPO — Facetec (ZOOM)	46
2020/C 201/60	Дело T-205/20: Жалба, подадена на 16 април 2020 г. — Frommer/EUIPO — Minerva („I-cosmetics“)	47
2020/C 201/61	Дело T-207/20: Жалба, подадена на 17 април 2020 г. — Residencial Palladium/EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)	48
2020/C 201/62	Дело T-215/20: Жалба, подадена на 21 април 2020 г. — Fidia farmaceutici/EUIPO — Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutial Laboratories („HYAL“)	48
2020/C 201/63	Дело T-218/20: Жалба, подадена на 14 април 2020 г. — Alkattan/Съвет	49
2020/C 201/64	Дело T-220/20: Жалба, подадена на 16 април 2020 г. — JL/Комисия	50
2020/C 201/65	Дело T-221/20: Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Target Brands/EUIPO — The a.r.t. company b&s (art class)	51
2020/C 201/66	Дело T-222/20: Жалба, подадена на 21 април 2020 г. — CH и CN/Парламент	52
2020/C 201/67	Дело T-226/20: Жалба, подадена на 24 април 2020 г. — Steinel/EUIPO (MobileHeat)	53
2020/C 201/68	Дело T-277/20: Жалба, подадена на 24 април 2020 г. — Biovene Cosmetics/EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)	53
2020/C 201/69	Дело T-232/20: Жалба, подадена на 28 април 2020 г. — Biovene Cosmetics/EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE)	54
2020/C 201/70	Дело T-556/18: Определение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Sensient Colors Europe/Комисия	55
2020/C 201/71	Дело T-682/18: Определение на Общия съд от 15 април 2020 г. — Twitter/EUIPO — 123billets и Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55
2020/C 201/72	Дело T-320/19: Определение на Общия съд от 2 април 2020 г. — BV/Комисия	55
2020/C 201/73	Дело T-20/20: Определение на Общия съд от 23 април 2020 г. — Intertranslations (Intertransleisions) Metafraseis/Парламент	56

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 201/01)

Последна публикация

ОВ С 191, 8.6.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 175, 25.5.2020 г.

ОВ С 162, 11.5.2020 г.

ОВ С 161, 11.5.2020 г.

ОВ С 137, 27.4.2020 г.

ОВ С 129, 20.4.2020 г.

ОВ С 114, 6.4.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 22 юли 2019 г. от Hochmann Marketing GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 22 май 2019 г. по дело T-754/18, Hochmann Marketing GmbH/Европейски парламент

(Дело C-557/19 P)

(2020/C 201/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hochmann Marketing GmbH (представител: J. Jennings, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейски парламент

С определение от 30 април 2020 г. Съдът на Европейския съюз (седми състав) отхвърли жалбата като явно недопустима и определи, че жалбоподателят следва да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 15 септември 2019 г. от ВР срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 юли 2019 г. по дело T-917/16 REV, ВР/FRA

(Дело C-682/19 P)

(2020/C 201/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ВР (представител: E. Lazar, avocat)

Друга страна в производството: Агенция на Европейския съюз за основните права

С определение от 19 март 2020 г. Съдът (осми състав) отхвърли жалбата като отчасти недопустима и отчасти явно неоснователна.

Съдът разпреди жалбоподателката да понесе направените от нея съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 12 ноември 2019 г. — SC Panavitrans SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu

(Дело C-828/19)

(2020/C 201/04)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Panavitrans SRL

Ответници: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Administrația Fondului pentru Mediu

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 110 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която за целите на възстановяването на такса, за която е било установено, че противоречи на разпоредбите на общностното право, определя по-кратък от общия давностен срок, предвиден от националното право за данъчните вземания?

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 19 ноември 2019 г. — Наказателно производство срещу NC

(Дело C-840/19)

(2020/C 201/05)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

NC

Друга страна в производството:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 19, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, член 325, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 година относно борбата с измамите⁽¹⁾, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред, приета на основание член 83, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт, като Curtea Constituțională a României (Конституционен съд на Румъния), да приеме решение, с което се изисква преразглеждане на делата за корупция, разгледани в даден период и които са във фаза на обжалване, поради това че не са създадени специализирани в тази област съдебни състави в рамките на върховния съдебен орган, въпреки че се признава специализацията на съдиите, участващи в състава?
2. Трябва ли член 2 от Договора за Европейския съюз и член 47, [параграф 2] от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт да обяви за незаконен съдебния състав на колегия на върховния съдебен орган (състав от действащи съдии, които към момента на повишаването им в длъжност са отговаряли, наред с други изисквания, на изискването за специализация, което е било необходимо за повишаване във върховния съдебен орган)?

3. Трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да остави без приложение решение на Конституционния съд, постановено по дело относно конституционноправен спор, което е задължително съгласно националното право?

(¹) ОВ 2017 L 198, стр. 29

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 26 ноември 2019 г. — Наказателно производство срещу FX, CS и ND

(Дело С-859/19)

(2020/С 201/06)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Обвиняеми в главното производство

FX, CS, ND

Друга страна в производството:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, член 325, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 58 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (¹), член 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 година относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (²), приета на основание член 83, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз [и заменяща Конвенцията] за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юли 1995 г., да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт, като Curtea Constituțională a României (Конституционен съд на Румъния), да приеме решение, с което се изисква преразглеждане на делата за корупция, разгледани в даден период и които са във фаза на обжалване, поради това че не са създадени специализирани в тази област съдебни състави в рамките на върховния съдебен орган, въпреки че се признава специализацията на съдиите, участващи в състава?
- 2) Трябва ли член 2 от Договора за Европейския съюз и член 47, [параграф 2] от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт да обяви за незаконен съдебен състав на колегия на върховния съдебен орган (състав от действащи съдии, които към момента на повишаването им в длъжност са отговаряли, наред с други изисквания, на изискването за специализация, което е било необходимо за повишаване в наказателната колегия на върховния съдебен орган)?
- 3) Трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да остави без приложение решение на Конституционния съд, постановено по дело относно конституционноправен спор, което е задължително съгласно националното право?

(¹) ОВ 2015 L 141, стр. 73.

(²) ОВ 2017 L 198, стр. 29.

**Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. от European Food SA срещу решението, постановено от
Общия съд (осми състав) на 10 октомври 2019 г. по дело T-536/18, Société des produits
Nestlé/EUIPO — European Food (FITNESS)**

(Дело C-908/19 P)

(2020/C 201/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Food SA (представители: R. Dincă, I. Speciac, V. Stănese, I.-F. Cofaru, avocați)

Други страни в производството: Société des produits Nestlé, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 18 март 2020 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и разпореди жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Iași (Румъния), постъпило на 11 декември 2019 г. —
BX/Unitatea Administrativ Teritorială D.**

(Дело C-909/19)

(2020/C 201/08)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Iași

Страни в главното производство

Въззивник: BX

Въззиваеи: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на член 2, точка 1 от Директива 2003/88/ЕО относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че представлява „работно време“ периодът, през който работникът е задължен да посещава курсове за професионално обучение след края на редовното работно време, в седалището на доставчика услугите по обучение, извън работното си място и без да изпълнява служебните си задължения?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, трябва ли разпоредбите на член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и разпоредбите на член 2, точка 2, член 3, член 5 и член 6 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която, макар да предвижда необходимостта от професионално обучение на наетия работник или служител, не задължава работодателя да спазва почивката на работника, що се отнася до периода, в който се провеждат курсовете за обучение?

⁽¹⁾ Директива № 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ 2003, L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от *Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния)*, постъпило на 18 декември 2019 г. — Наказателно производство срещу BR, CS, DT, EU, FV, GW

(Дело C-926/19)

(2020/C 201/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Обвиняеми в главното производство

BR, CS, DT, EU, FV, GW

Други страни в производството

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Structura centrală, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, Agenția Națională de Administrare Fiscală, HX, IY, SC Uranus Junior 2003 Srl

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, член 325, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 58 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията ⁽¹⁾, член 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 година относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред ⁽²⁾, съставена на основание член К.3 от Договора за Европейския съюз, за защита на финансовите интереси на Европейските общности от 26 юни 1995 г., да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт, като *Curtea Constituțională a României* (Конституционен съд на Румъния), да приеме решение, с което се произнася по процесуално възражение относно евентуалната незаконосъобразност на съдебния състав в светлината на принципа на специализация на съдиите от *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Върховен касационен съд, Румъния) (непредвиден в румънската конституция) и с което задължава съдебен орган да върне делата, които са във фаза на обжалване (девалутивен ефект), за повторно разглеждане на първа инстанция от същия съдебен орган?
- 2) Трябва ли член 2 от Договора за Европейския съюз и член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт да обяви за незаконосъобразен съдебен състав на колегия на върховния съдебен орган (състав от действащи съдии, които към момента на повишаването им в длъжност са отговаряли, наред с други изисквания, на изискването за специализация, което е било необходимо за повишаване в наказателната колегия на върховния съдебен орган)?
- 3) Трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да остави без приложение решение на Конституционния съд, с което се тълкува разпоредба с по-нисък ранг от конституцията, свързана с организацията на *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Върховен касационен съд), която разпоредба се съдържа в националния закон за предотвратяване, установяване и санкциониране на случаите на корупция и от шестнадесет години постоянно се тълкува по един и същ начин от съдебния орган?
- 4) Съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз включва ли принципът на свободен достъп до правосъдие специализация на съдиите и създаване на специализирани състави към върховния съдебен орган?

⁽¹⁾ ОВ L 141, 2015 г., стр. 73.

⁽²⁾ ОВ L 198, 2017 г., стр. 29.

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 18 декември 2019 г. — Наказателно производство срещу CD

(Дело C-929/19)

(2020/C 201/10)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Обвиняем в главното производство

CD

Други страни в производството:

CLD, GLO, ȘDC, PVV, SC Complexul Energetic Oltenia SA, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 19, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, член 325, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 2 и 4 от Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 година относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт, като Curtea Constituțională a României (Конституционен съд на Румъния), да приеме решение, с което се изисква, *по право*, преразглеждане на всички дела за корупция, решени от наказателната колегия на върховния съдебен орган на първа инстанция в определен период (2003—януари 2019 г.), които са във фаза на обжалване?
- 2) Трябва ли член 2 и член 19, параграф 1 от Договора за Европейския съюз и член 47, [втори параграф] от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат орган извън съдебната власт да обяви за незаконнообразен съдебен състав на колегия на върховния съдебен орган, в противоречие с тълкуването, установено в постоянната и единодушна организационна и съдебна практика на последния?
- 3) Трябва ли принципът на предимство на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да остави без приложение решение на Конституционния съд, постановено по жалба относно конституционноправен спор, което е задължително съгласно националното право?
- 4) Може ли изразът „предварително създаден със закон“, съдържащ се в член 47, [втори параграф] от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкува в смисъл, че включва официалното определяне на специализиран съдебен състав, различен от специализацията на съдиите, от които е съставен?

⁽¹⁾ ОВ L 198, 2017 г., стр. 29.

Жалба, подадена на 20 декември 2019 г. от Rubik's Brand Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 24 октомври 2019 г. по дело T-601/17, Rubik's Brand Ltd/EUIPO — Simba Toys

(Дело C-936/19 P)

(2020/C 201/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Rubik's Brand Ltd (представители: K. Szamosi, M. Borbás, ügyvéd)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост, Simba Toys GmbH & Co. KG

С определение от 23 април 2020 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и разпореди жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 14 януари 2020 г. от Neoperl AG срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 14 ноември 2019 г. по дело T-669/18 — Neoperl AG/EUIPO

(Дело C-14/20 P)

(2020/C 201/12)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Neoperl AG (представители: H. Börjes-Pestalozza и G. Schultz, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 23 април 2020 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) отхвърли жалбата и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 27 януари 2020 г. — Staatssecretaris van Financiën/Jumbocarry Trading GmbH

(Дело C-39/20)

(2020/C 201/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: Jumbocarry Trading GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Прилагат ли се член 103, параграф 3, буква б) и член 124, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза⁽¹⁾ за митническо задължение, което е възникнало преди 1 май 2016 г. и чийто краен срок все още не е изтекъл към тази дата?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос: допускат ли принципите на правна сигурност или на защита на оправданите правни очаквания прилагането на тези разпоредби?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Белгия),
постъпило на 6 февруари 2020 г. — *NV Vogel Import Export/Belgische Staat***

(Дело С-62/20)

(2020/С 201/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: NV Vogel Import Export

Отговорник: Belgische Staat

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 ⁽¹⁾ от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, да се тълкува — включително в светлината на текстовете на различните езици на позиция 4409 и на обяснителните бележки към ХС относно позиции 4407 и 4409 — в смисъл че стоките, предмет на главното производство, а именно рендосани дъски, четирите ръба на които по цялата си дължина са заоблени, трябва да бъдат разглеждани като „профилирани по дължината на един или на няколко ръбове или страни“ и следователно трябва да бъдат класирани в позиция 4409 или заоблянето на ръбовете не може да бъде считано за „профилирано по дължината на един или на няколко ръбове или страни“ и следователно стоките трябва да бъдат класирани в позиция 4407?
- 2) От значение ли е обемът на заоблянето за класирането в позиция 4407, респ. в позиция 4409?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

**Жалба, подадена на 5 февруари 2020 г. от *Sigrid Dickmanns* срещу определението, постановено от
Общия съд (шести състав) на 18 ноември 2019 г. по дело T-181/19, *Sigrid Dickmanns/EUIPO***

(Дело С-63/20 Р)

(2020/С 201/15)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Sigrid Dickmanns (представител: Н. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателката

Жалбоподателката моли Съда на Европейския съюз:

- да отмени изцяло определението на Общия съд на Европейския съюз (шести състав) от 18 ноември 2019 г. по дело T-181/19 и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да осъди Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) да заплати съдебните разноски в производството по обжалване пред Съда.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката обжалва решението на Общия съд на едно основание, а именно неправилно тълкуване и прилагане на членове 90 и 91, и по-конкретно на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица; същевременно било налице и грубо нарушение на основните права на жалбоподателката на справедлив процес и добра администрация.

Според жалбоподателката Общият съд неправилно е приел, че жалбата, която тя подава съгласно член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица, е просрочена. Жалбата била подадена в срок от три месеца след мотивирано решение на EUIPO, а не в срок от три месеца след мълчалив отказ по направено от жалбоподателката искане, постановен по реда на член 90, параграф 2, трето изречение, трето тире от Правилника за длъжностните лица.

Във връзка с това жалбоподателката се оплаква, че Общият съд е тълкувал член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица в противоречие с текста на тази разпоредба. Жалбата ѝ не била насочена срещу мълчалив отказ по смисъла на член 90, параграф 2, трето изречение, трето тире от Правилника за длъжностните лица, а срещу решение, което ѝ е съобщено в съответствие с член 90, параграф 2, трето изречение, второ тире от Правилника, и затова била допустима, видно от този текст. Нито от текста на член 90, параграф 1, трето изречение, нито от текста на член 90, параграф 2, трето изречение, второ тире, нито пък от текста на член 90, параграф 2, трето изречение, трето тире от Правилника следвало, че в случай на мълчалив отказ по съответното искане разпоредбата на второ тире е неприложима и с предимство следва да се приложи трето тире. Изричният отказ на EUIPO не бил и чисто потвърждение на предходния мълчалив отказ, най-малкото защото EUIPO дори не споменала мълчаливия отказ. Освен това поради несъставляващите чисто потвърждение части, и по-конкретно поради мотивите, било налице ново решение.

По-нататък жалбоподателката изтъква, че даденото от Общия съд тълкуване е в противоречие със смисъла и целта на член 90, параграф 1, второ и трето изречение от Правилника за длъжностните лица, както и с целта за гарантиране на правната сигурност. Смисълът и целта на тези правила били преди всичко да се защити подателят на искането, а не да се даде възможност на органа по назначаването да черпи благоприятни последици в процесуално-технически смисъл от неизпълнението на свое задължение, както следвало от възприетото от Общия съд тълкуване. Защищаваното от жалбоподателката тълкуване отговаряло в по-голяма степен на целта за гарантиране на правната сигурност. От една страна, то отговаряло на текста на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица и не превръщало този текст в неговата противоположност, както при възприетото от Общия съд тълкуване. От друга страна, според застъпеното от Общия съд тълкуване срокът след постановяването на изрично и мотивирано решение на органа по назначаването бил различен в зависимост от това дали преди него е имало мълчалив отказ, или не.

Освен това жалбоподателката се оплаква от грубо нарушение на основните ѝ права на справедлив процес и добра администрация. Нарушението на правото на справедлив процес произтичало от това, че органът по назначаването получил възможност да се възползва от неизпълнението на свое процесуално задължение (доколкото е длъжен да се произнася в срок от четири месеца по исканията съгласно член 90, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица), за да съкрати произволно срока, в който подателят на искането може да реагира на съобщените му от органа по назначаването мотиви за отказа. Освен това при възприетото от Общия съд тълкуване и предвид противоположния текст на член 90, параграф 2, второ изречение и трето изречение, второ тире от Правилника за длъжностните лица подателят на искането бил изправен пред много по-голям риск да загуби делото поради пропуснат срок. Когато член 90, параграф 2 от Правилника се тълкува в съответствие с основните права, защищаваното от жалбоподателката тълкуване било единственият възможен резултат.

Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 12 февруари 2020 г. —
YL/Altenrhein Luftfahrt GmbH

(Дело C-70/20)

(2020/C 201/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: YL

Ответник: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Преюдициален въпрос

Може ли едно твърдо кацане, но все пак в нормалния експлоатационен диапазон на въздухоплавателното средство, което води до нараняване на пътник, да се счита за злополука по смисъла на член 17, параграф 1 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз, сключена в Монреал на 28 май 1999 г., подписана от Европейската общност на 9 декември 1999 г. и одобрена от нейно име с Решение 2001/399/ЕО на Съвета от 5 април 2001 г. ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Решение на Съвета от 5 април 2001 година относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенцията от Монреал) (ОВ L 194, 2001 г., стр. 38).

Жалба, подадена на 14 февруари 2020 г. от Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „в ликвидация“ срещу определението, постановено от Общия съд (десети състав) на 18 декември 2019 г. по дело T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Комисия

(Дело C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „в ликвидация“ (представител: L. Szabó, ügyvéd)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Жалбоподателят иска от Съда да обяви жалбата за допустима и основателна и вследствие на това да отмени решението на Общия съд (десети състав) от 18 декември 2019 г. по дело T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Комисия, съобщен същия ден на жалбоподателя.
- Освен това, жалбоподателят иска от Съда да върне делото на Общия съд, що се отнася до въпросите, свързани с възражението за недопустимост, останали нерешени в първоинстанционното решение.
- Жалбоподателят иска от Съда да осъди ответника на първа инстанция да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и производството по обжалване, освен ако делото бъде върнато на общия съд, като в този случай иска от Съда да не се произнася все още по съдебните разноски в производството на първа инстанция и в производството по обжалване до постановяване на окончателното решение.

Основания и основни доводи**I. Грешка в правната квалификация на фактите. Непълнота на мотивите.**

С първото основание за обжалване жалбоподателят твърди, че Общият съд не е отчетел надлежно положението на правна несигурност, преди да се запознае с обжалваните решения на Комисията.

Цитираната от общия съд съдебна практика се отнася до запознаването по отношение на съществуването на актове, които засягат или се отнасят до жалбоподателя.

Жалбоподателят е подал жалба срещу решението за спиране, прието от националния съдебен орган, тъй като не допуска решение на Съда по оспорваните актове на Комисията да представлява предварителен въпрос за произнасянето по иска за обезщетение на Lazarus Kft. Жалбоподателят и законният му представител могат да се считат за едно и също лице за юридически цели само що се отнася до въпроса, посочен в генералното пълномощно за процесуално представителство, сключено между страните, именно иска за обезщетение, предявен пред националната юрисдикция.

Като се има предвид, че пълномощието, дадено от жалбоподателя на законния представител, се отнася изключително до иска за обезщетение, предявен пред националната юрисдикция, законният представител не е бил длъжен да информира жалбоподателя в „разумен“ срок по смисъла на правото на Съюза и не е бил длъжен да поиска пълния текст на обжалваните актове, тъй като пълномощното му не включва такива хипотези. Такива искания е можел да отпрати единствено жалбоподателят от момента, в който е узнал, че правен акт на Съюза го засяга.

II. Грешка при тълкуването и прилагането на съдебната практика относно „разумния срок“

Цитираната от Общия съд съдебна практика не може да бъде пренесена към разглеждания случай, тъй като обстоятелствата по разглежданите в нея случаи не са идентични с настоящия случай.

III. Грешка при квалификацията на писмото на Комисията от 24 февруари 2017 г.

Националната юрисдикция е постановила решение за отхвърляне по делото във връзка с жалбата на OPS Újpest Kft., като се основава в това отношение на спорното информационно писмо на ответника. Това решение накърнява интересите на жалбоподателя и съществено изменя правното му положение, като се има предвид, че въз основа на посоченото писмо националната юрисдикция е обявила, че националният орган е предоставил помощите правомерно.

IV. Нарушение на правото на защита на жалбоподателя. Нарушение и неправилно прилагане на член 126 от Процедурния правилник на Общия съд

Макар да е предприел процесуално-организационни действия, Общият съд не е поискал от страните да представят становища по въпроса дали искането е било представено в срок. Общият съд е разгледал въпроса за просрочването за първи път в съдебното решение и отхвърля искането на това основание, без да даде възможност на страните, по-специално на жалбоподателя, да изложи доводите и и възраженията си в това отношение.

Тъй като не е извършено посоченото действие, не е представен документ, чрез който да се докаже твърдението на жалбоподателя, че искането е било представено в срок.

Преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — Rottendorf Pharma GmbH/Hauptzollamt Bielefeld

(Дело C-92/20)

(2020/C 201/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rottendorf Pharma GmbH

Ответник: Hauptzollamt Bielefeld

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 239, параграф 1, второ тире от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че допуска възстановяване на мита в случай като разглеждания в главното производство, при който внесените от заинтересованото лице необходими стоки са реекспортирани извън митническата територия на Общността и обстоятелствата, довели до възникване на митническото задължение, не се дължат на груба небрежност от страна на заинтересованото лице?

⁽¹⁾ ОВ L 302, 1992 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Bezirksgericht Schwechat (Австрия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — JU/Air France Direktion für Österreich**(Дело C-93/20)**

(2020/C 201/19)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Bezirksgericht Schwechat

Страни в главното производство*Ищец:* JU*Ответник:* Air France Direktion für Österreich**Преюдициални въпроси**

- 1) Трябва ли член 31, параграф 2 във връзка с член 31, параграф 4 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (наричана по-нататък „Конвенцията от Монреал“) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че при късно доставяне повредата на регистрирания багаж, настъпила на борда на въздухоплавателното средство или в периода, през който въздушният превозвач е поел отговорността за регистрирания багаж, във всички случаи следва да бъде сигнализирана на въздушния превозвач в седемдневен срок, считано от датата, на която багажът е бил предоставен на разположение на получателя, като в противен случай срещу превозвача не може да се заведе дело, освен в случай на измама от негова страна?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Следва ли член 31, параграф 2 във връзка с член 31, параграф 4 от Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенция от Монреал) да се тълкува в смисъл, че при късно доставяне повредата на регистрирания багаж, настъпила на борда на въздухоплавателното средство или в периода, през който въздушният превозвач е поел отговорността за регистрирания багаж, във всички случаи следва да бъде сигнализирана на въздушния превозвач в срок от 21 дни, считано от датата, на която багажът е бил предоставен на разположение на получателя, като в противен случай срещу превозвача не може да се заведе дело, освен в случай на измама от негова страна?

⁽¹⁾ 2001/539/ЕО: Решение на Съвета от 5 април 2001 година относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз (Конвенцията от Монреал) (ОВ L 194, 2001 г., стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 8, стр. 112).

Преюдициално запитване от Landesgericht Linz (Австрия), постъпило на 25 февруари 2020 г. — Land Oberösterreich/KV**(Дело C-94/20)**

(2020/C 201/20)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Landesgericht Linz

Страни в главното производство

Жалбоподател: Land Oberösterreich

Ответник: KV

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 11 от Директива 2003/109/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална уредба като тази в член 6, параграфи 9 и 11 от Oberösterreichisches Wohnbauförderungsgesetz (Закон на федерална провинция Горна Австрия за насърчаване на жилищното строителство, наричан по-нататък „oöWFG“), която предвижда право на гражданите на Съюза и на гражданите на държава — членка на ЕИП, и членовете на техните семейства по смисъла на Директива 2004/38/ЕО ⁽²⁾ на социална помощ за жилище, без да изисква от тях да докажат владение на език, а същевременно изисква от дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни по смисъла на Директива 2003/109/ЕО да докажат по определен начин притежаването на базови знания по немски език като условие за получаването на тази помощ за жилище, чието предназначение е да смекчи прекомерна финансова тежест, като се има предвид обаче, че националното право предвижда и друга, допълнителна социална помощ (за жизнен минимум в зависимост от нуждите на конкретното лице съгласно Oberösterreichisches Mindestsicherungsgesetz (Закон на федерална провинция Горна Австрия за осигуряване на минималните жизненни потребности), предназначена да осигури минималните основни жизненни потребности (включително потребността от жилище) за лица в тежко социално положение?
- 2) Трябва ли забраната за „пряка или непряка дискриминация“, основана на „расов признак или етнически произход“ по член 2 от Директива 2000/43/ЕО ⁽³⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална уредба като тази в член 6, параграфи 9 и 11 от oöWFG, която предвижда право на гражданите на Съюза и на гражданите на държава — членка на ЕИП, и членовете на техните семейства по смисъла на Директива 2004/38/ЕО на социално подпомагане (помощ за жилище съгласно oöWFG), без да изисква от тях да докажат владение на език, а същевременно изисква от гражданите на трети държави (включително дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни по смисъла на Директива 2003/109/ЕО) да докажат по определен начин притежаването на базови знания по немски език?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос:

Трябва ли забраната за дискриминация, основана на етнически произход, съгласно член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална уредба като тази в член 6, параграфи 9 и 11 от oöWFG, която предвижда право на гражданите на Съюза и на гражданите на държава — членка на ЕИП, и членовете на техните семейства по смисъла на Директива 2004/38/ЕО на социална помощ (помощ за жилище съгласно oöWFG), без да изисква от тях да докажат владение на език, а същевременно изисква от гражданите на трети държави (включително дългосрочно пребиваващите граждани на трети страни по смисъла на Директива 2003/109/ЕО) да докажат по определен начин притежаването на базови знания по немски език?

⁽¹⁾ Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225).

⁽²⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

⁽³⁾ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, 2000 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19).

**Преюдициално запитване от Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Германия), постъпило на
27 февруари 2020 г. — HR/Finanzamt Wilmersdorf**

(Дело C-108/20)

(2020/C 201/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: HR

Ответник: Finanzamt Wilmersdorf

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 167 и член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат прилагане на национално законодателство, при което се отказва право на приспадане на ДДС и в случаите, в които е извършена измама по ДДС с друга сделка по веригата на доставките преди тази на данъчнозадълженото лице и то е знаело или е трябвало да знае за тази измама, дори когато това лице чрез получената от него доставка не е участвало в данъчната измама, доставката не е част от измамата и чрез нея не е улеснено или благоприятствано извършването на измамата?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) (Латвия), постъпило на 28 февруари 2020 г. —
Līga Šenfelde/Lauku atbalsta dienests**

(Дело C-119/20)

(2020/C 201/22)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Ответник в първоинстанционното производство и жалбоподател в касационното производство: Līga Šenfelde

Друга страна в производството: Lauku atbalsta dienests

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 19, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005⁽¹⁾ на Съвета, във връзка с други разпоредби от посочения регламент и от Насоките на Европейския съюз за държавната помощ в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за периода 2014—2020 г., да се тълкува в смисъл, че:

- 1) земеделският стопанин загубва качеството на „млад земеделски стопанин“ само защото две години по-рано е получил помощта за развитие на малки стопанства, предвидена в член 19, параграф 1, буква а), подточка iii) от Регламента;
- 2) посочените разпоредби разрешават държавите членки да приемат правна уредба, съгласно която на земеделски стопанин няма да се изплати помощта, предвидена в член 19, параграф 1, буква а), подточка i) от Регламента, ако вече му е била отпусната помощта, предвидена в член 19, параграф 1, буква а), подточка iii) от същия регламент;
- 3) дадена държава членка може да откаже да приложи комбинирането на помощи спрямо определен земеделски стопанин, когато не е спазен редът за комбиниране, предвиден в Програмата за развитие на селските райони, договорена с Европейската комисия?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2013 г., стр. 487.

Преюдициално запитване от Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Германия), постъпило на 5 март 2020 г. — Bank Melli Iran, акционерно дружество по иранското право/Telekom Deutschland GmbH

(Дело C-124/20)

(2020/C 201/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Bank Melli Iran, акционерно дружество по иранското право

Ответник: Telekom Deutschland GmbH

Преюдициални въпроси

1. Прилага ли се член 5, първа алинея от Регламент № 2271/96 ⁽¹⁾ само когато на предприемащия съответните действия икономически оператор от ЕС по смисъла на член 11 от този регламент пряко или косвено са дадени указания от административни или съдебни органи на Съединените американски щати, или за приложимостта на посочената разпоредба е достатъчно въпросните действия на икономическия оператор от ЕС да имат за цел спазването на вторични санкции, и без да са налице такива указания?
2. Ако Съдът отговори на първия въпрос в смисъла на втората алтернатива: недопустимо ли е съгласно член 5, първа алинея от Регламент № 2271/96 националното право да се тълкува в смисъл, че прекратяващата договора страна може във всички случаи да прекрати с едностранно изявление договор с продължително изпълнение с насрещната страна, която е включена от Office of Foreign Assets Control (OFAC) на САЩ в списъка Specially-Designated-Nationals (SDN), включително и по съображението да спазва наложени от САЩ санкции, без да е необходимо да посочи основание за прекратяването и съответно да води гражданско дело, в което да посочи и докаже, че във всеки случай основанието за едностранното прекратяване на договора не е свързано със спазване на санкциите на САЩ?
3. Ако Съдът отговори утвърдително на втория въпрос: следва ли едностранно прекратяване на договор по общия ред, извършено в нарушение на член 5, първа алинея от Регламент № 2271/96, задължително да се счита за недействително, или за постигането на целта на този регламент са достатъчни и други санкции, като например налагането на имуществена санкция?
4. Ако Съдът отговори на третия въпрос в смисъла на първата алтернатива: като се имат предвид, от една страна, членове 16 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и от друга страна, възможността по член 5, втора алинея от Регламент № 2271/96 за предоставяне на разрешение по изключение, важи ли посоченото и в случаите, когато запазването на търговското отношение с насрещната страна по договора, която е включена в посочения по-горе списък, би създавало опасност за икономическия оператор от ЕС да претърпи значителни икономически загуби на пазара в САЩ (в случая 50 % от оборота на групата предприятия)?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2271/96 на Съвета от 22 ноември 1996 година относно защитата срещу последиците от извънтериториалното прилагане на законодателство, прието от трета страна, и действията, предприети на основание това законодателство или произтичащи от него (ОВ L 309, 29.11.1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 1, стр. 75), в редакцията след измененията, направени с Делегиран регламент (ЕС) 2018/1100 на Комисията от 6 юни 2018 г. (ОВ L 199, 7.8.2018 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Испания), постъпило на 9 март 2020 г. — YJ/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Дело C-130/20)

(2020/C 201/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: YJ

Ответник: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Преюдициален въпрос

Може ли да се разглежда като пряко дискриминационна по смисъла на Директива 79/7⁽¹⁾ разпоредба като член 60, параграф 4 от Ley General de la Seguridad Social (Общ закон за социалното осигуряване), която изключва от получаването на добавката за майчинство жените, които се пенсионират доброволно, но не и жените, които също се пенсионират доброволно при навършване на предвидената в закона пенсионна възраст или които се пенсионират предсрочно, но поради естеството на осъществяваната от тях трудова дейност през професионалния им живот или заради увреждане, или още защото по независещи от тях причини са преустановили трудовата си дейност, преди да се пенсионират?

⁽¹⁾ Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване. ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192.

Иск, предявен на 16 март 2020 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-139/20)

(2020/C 201/25)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Siekierzyńska и A. Armenia)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- Да се установи, че въвеждайки законодателство, което освобождава от облагане с акциз енергийните продукти, използвани в енергоемки стопански дейности, обхванати от схемата на Съюза за търговия с емисии, Република Полша не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 17, параграф 1, буква б) и член 17, параграф 4 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията⁽¹⁾,
- Република Полша да бъде осъдена да заплати съдебните разноски в производството.

Основания и основни доводи

Република Полша въвежда в националното законодателство освобождаване от акциз на енергийните продукти, използвани в енергоемки стопански дейности, обхванати от схемата на Съюза за търговия с емисии (наричана по-нататък „схемата EU ETS“).

Според Комисията това представлява неизпълнение на задълженията, произтичащи от член 17, параграф 1, буква б) и член 17, параграф 4 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията. В съответствие с посочените разпоредби освобождаване от данъци или намалени ставки на данъчно облагане за енергийните продукти, използвани в енергоемки стопански дейности, са възможни единствено, когато се сключват споразумения с предприятия или обединения от предприятия, или в случаите, когато се прилагат търгуеми разрешителни схеми или сходни механизми, доколкото те спомагат за опазването на околната среда и повишаване на енергийната ефективност. Според Комисията схемата EU ETS не може да се признае за „търгуема разрешителна схема“ по смисъла на посочените разпоредби.

⁽¹⁾ ОВ L 283, 2003 г., стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98.

Преюдициално запитване от Administratīvā rajona tiesa (Латвия), постъпило на 27 март 2020 г. —
AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts dzelzceļa administrācija

(Дело C-144/20)

(2020/C 201/26)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Administratīvā rajona tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: AS „LatRailNet“, VAS „Latvijas dzelzceļš“

Ответник: Valsts dzelzceļa administrācija

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56, параграф 2 от Директива 2012/34 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че предоставя на регулаторния орган правомощието да приеме по своя собствена инициатива решение, с което от предприятието, изпълняващо основните функции на управителя на железопътна инфраструктура, посочени в член 7, параграф 1 от посочената директива, се изисква да въведе в разпоредби относно изчисляването на таксите за ползване на инфраструктура (схема за налагане на такси) определени изменения, които нямат отношение към дискриминацията в ущърб на заявителите?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, оправомощен ли е регулаторният орган да определи с такова решение условията, които трябва да се предвидят в измененията, например, налагайки задължението за изключване от критериите за определяне на таксите за ползване на инфраструктура предварително планираните разходи, които са покривани от държавния бюджет или от бюджетите на местните администрации и които превозвачите на пътници не могат да покриват с приходите от превоза?
- 3) Трябва ли член 32, параграф 1 от Директива 2012/34 да се тълкува в смисъл, че наложеното в този параграф задължение на държавите членки да гарантират оптимална конкурентоспособност на железопътните пазарни сегменти при определянето на надценки към таксите за ползване на инфраструктура е приложимо и за определянето на таксите за ползване на инфраструктура в пазарните сегменти, в които не съществува конкуренция, например, тъй като в съответния пазарен сегмент превозът се извършва само от един-единствен железопътен оператор, на когото е предоставено изключителното право, предвидено в член 2, буква е) от Регламент № 1370/2007 ⁽²⁾, за да извършва превози в този пазарен сегмент?

⁽¹⁾ Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 2012 г., стр. 32).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 2007 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 8 април 2020 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело C-159/20)

(2020/C 201/27)

Език на производството: датски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: M. Konstantinidis, I. Naglis и U. Nielsen)

Ответник: Кралство Дания

Искания на жалбоподателя

- да се обяви, че Дания не е изпълнила задълженията си по член 13 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 ⁽¹⁾ относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни, тъй като не е предотвратила или спряла практиката на някои датски млекопреработвателни предприятия да използват означението „Feta“ за сирене, което не отговаря на спецификацията на продукта по Регламент (ЕО) № 1829/2002 ⁽²⁾,
- да се обяви, че като е допуснала датски млекопреработвателни предприятия да произвеждат и продават имитации на „Feta“, Дания е нарушила член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) във връзка с член 1, параграф 1 и член 4 от Регламент (ЕС) № 1151/2012,
- Кралство Дания да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията твърди, че датските власти не са изпълнили задълженията си по регламента за схемите за качество, тъй като са допуснали датски предприятия незаконно да използват означението „Feta“ за сирене, произведено в Дания.

По-конкретно, тя посочва, че означението „Feta“ се използва в Дания в нарушение на регламента за схемите за качество и затова тази държава членка трябва да предприеме подходящите административни и съдебни действия, за да предотврати или спре тази практика. Тъй като Дания отказва да се съобрази с упоменатата по-горе законодателна уредба, Комисията заключава, че Дания не е изпълнила задълженията си по член 13, параграф 3 от регламента за схемите за качество и съответно е допуснала нарушение на правото на Съюза.

Като е допуснала датски млекопреработвателни предприятия да произвеждат и продават имитации на „Feta“, Дания е допуснала нарушение и на член 4, параграф 3 ДЕС и член 4 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, доколкото е застрашила постигането на целите на Европейския съюз да се осигури лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфики, да се гарантират справедливи приходи за производителите на продукти, свързани с даден географски район, съобразно качествата на техните продукти и да се гарантира закрила на наименованията като право на интелектуална собственост на територията на Съюза.

Комисията също така поддържа, че като не е предотвратила или спряла нарушението на правата върху регистрираното защитено наименование за произход „Feta“, произтичащо от това, че датски млекопроизводители изнасят имитации на това сирене от Европейския съюз за трети държави, Дания е застрашила международната преговорна позиция на Съюза, насочена към осигуряването на защита за схемите за качество на Съюза, и с това е нарушила принципа на лоялно сътрудничество по член 4, параграф 3 ДЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1829/2002 на Комисията от 14 октомври 2002 година за изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96 относно означението „Feta“ (ОВ L 277, 2002 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 214).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Tilly-Sabco/Комисия

(Дело T-437/18) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Селско стопанство — Възстановявания при износ — Птиче месо — Отмяна на Регламент за изпълнение(ЕС) № 689/2013 с решение на Съда — Вреда)

(2020/С 201/28)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Tilly-Sabco (Герлескен, Франция) (представители: R. Milchior и S. Charbonnel, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Lewis и B. Hofstätter)

Предмет

Иск на основание член 268 ДФЕС за присъждане на обезщетение за поправяне на вредата, която ищецът твърди, че е претърпял поради приемането на Регламент за изпълнение (ЕС) № 689/2013 на Комисията от 18 юли 2013 година за определяне на възстановяванията при износ на птиче месо (ОВ L 196, 2013 г., стр. 13)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Tilly-Sabco да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 364, 8.10.2018 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Cimpres Schweiz/EUIPO — Impress Media (CIMPRESS)

(Дело T-37/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „CIMPRESS“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „impress“ — По-ранна национална словна марка „Impress-Media“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/С 201/29)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Cimpres Schweiz GmbH (Винтертур, Швейцария) (представители: C. Eckhartt, P. Böhner и A. von Mühlendahl, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Söder)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Impress Media GmbH (Мьонхенгладбах, Германия) (представител: F. Remmert, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 30 октомври 2018 г. (съединени преписки R 1716/2017-2 и R 1786/2017-2), постановено в производство по възражение със страни Impress Media и Cimpres Schweiz.

Диспозитив

- 1) Допуска Impress GmbH да замести Impress Media GmbH като жалбоподател.
- 2) Отхвърля жалбата.
- 3) Cimpres Schweiz GmbH понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и на Impress.

(¹) ОВ С 82, 4.3.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Lidl Stiftung/EUIPO — Plásticos Hidrosolubles (green cycles)

(Дело T-78/19) (¹)

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „green cycles“ — Реално използване на марката — Член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 58, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1001 — Член 10, параграфи 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 — Форма, различаваща се по елементи, които не променят отличителния характер — Липса на използване на знака като лого на предприятие)

(2020/С 201/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Некарзулм, Германия) (представители: А. Marx, К. Vohhagen и М. Wolter, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Scardocchia и J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Plásticos Hidrosolubles, SL (Рафелбуньол, Испания) (представител: С. Sueiras Villalobos, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 29 ноември 2018 г. (преписка R 778/2018-5), постановено по производство по отмяна със страни Lidl Stiftung и Plásticos Hidrosolubles

Диспозитив

- 1) Отменя решението на пети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 29 ноември 2018 г. (преписка R 778/2018—5) в частта, в която се установява реалното използване на оспорваната марка за стоките от клас 20.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3) Lidl Stiftung & Co. KG, EUIPO и Plásticos Hidrosolubles, SL понасят направените от тях съдебни разноски в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ С 122, 1.4.2019 г.

Решение на Общия съд от 29 април 2020 г. — Kerry Luxembourg/EUIPO — Döhler (TasteSense By Kerry)

(Дело T-108/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „TasteSense By Kerry“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „MultiSense“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2020/C 201/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kerry Luxembourg Sàrl (Люксембург, Люксембург) (представители: A. von Mühlendahl и H. Hartwig, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas и H. O'Neill)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Döhler GmbH (Дармшат, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 27 ноември 2018 г. (преписка R 1179/2018-2), постановено в производство по възражение със страни Döhler и Kerry Luxembourg

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kerry Luxembourg Sàrl да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 139, 15.4.2019 г.

Определение на Общия съд от 2 април 2020 г. — Thai World Import & Export/EUIPO — Elvir (Yaco)

(Дело T-3/19) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)

(2020/C 201/32)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Thai World Import & Export Co. Ltd (Банкок, Тайланд) (представител: S. Bénoliel-Claux, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Elvir (Конде стор Вир, Франция) (представител: M. Lhotel, avocate)

Предмет

Жалба, подадена срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 2 октомври 2018 г. (преписка R 319/2018-2) във връзка с производството по възражение между Elvir и Thai World Import & Export Co.

Диспозитив

- 1) Липсват основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Thai World Import & Export Co. Ltd и Elvir да заплатят направените от тях разноски, както и всяка от тях — половината от разноските, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

⁽¹⁾ ОВ С 72, 25.2.2019 г.

Определение на Общия съд от 2 април 2020 г. — SQlab/EUIPO (Innerbarend)

(Дело T-307/19) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Innerbarend“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2020/С 201/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: SQlab GmbH (Тауфкирхен, Германия) (представител: A. Koelle, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Söder)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 18 март 2019 г. (преписка R 2180/2018-4) относно заявка за регистрация на словния знак „Innerbarend“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда SQlab GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 230, 8.7.2019 г.

Определение на председателя на Общия съд от 20 април 2020 г. — Leonardo/Frontex

(Дело T-849/19 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки за услуги — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2020/C 201/34)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Leonardo SpA (Рим, Италия) (представител: A. Parrella, адвокат)

Ответник: Европейска агенция за гранична и брегова охрана (представители: S. Drew, H. Caniard, C. Georgiadis и A. Gras, подпомагани от M. Vanderstraeten, F. Viebuuck и V. Ost, адвокати)

Предмет

Искане на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС за постановяване на временни мерки, а именно спиране на изпълнението на обявлението за обществена поръчка, публикувано от Frontex на 18 октомври 2019 г. и озаглавена „Изпитване на дистанционно управляема летателна система (RPAS) за морско наблюдение от въздуха с голяма продължителност“

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 30 април 2020 г. — Nouryon Industrial Chemicals и др./Комисия

(Дело T-868/19 R)

(Производство за допускане на обезпечение — REACH — Вещество диметилов етер — Проверка за съответствие — Решение на Комисията — Задължение за предоставяне на определена информация, което налага изпитвания върху животни — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2020/C 201/35)

Език на производството: английски

Страни

Молители: Nouryon Industrial Chemicals BV (Амстердам, Нидерландия), Knoell NL BV (Марсен, Нидерландия), Grillo-Werke AG (Дуйсбург, Германия), PCC Trade & Services GmbH (Дуйсбург) (представители: R. Cana, G. David, avocats, и Z. Romata, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lindenthal и K. Mifsud-Bonnici)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС, от една страна, за спиране на изпълнението на Решение за изпълнение C(2019) 7336 окончателен на Комисията от 16 октомври 2019 г. относно проверката за съответствие на регистрацията на диметилов етер, представена на Комисията от Европейската агенция по химикали съгласно член 51, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1, поправка ОВ L 136, 2007 г., стр. 3; Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3), и от друга страна, за постановяване на всяка друга временна мярка, която Общият съд прецени, че е подходяща.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за спиране на изпълнението.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 22 април 2020 г. — Aquind и др./Комисия**(Дело T-885/19 R)****(Обезпечително производство — Енергетика — Трансевропейска енергийна инфраструктура — Регламент (ЕС) № 347/2013 — Делегиран регламент на Комисията за изменение на Регламент № 347/2013 — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)**

(2020/C 201/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Aquind Ltd (Уолсенд, Обединено кралство), Aquind Energy Sàrl (Люксембург, Люксембург), Aquind SAS (Руан, Франция) (представители: S. Goldberg, C. Davis, J. Bille, solicitors, и E. White, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: O. Veunet, Й. Маринова и B. De Meester)

Предмет

Молба на основание членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС за спиране на изпълнението на Делегирания регламент на Комисията от 31 октомври 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 347/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на списъка на Съюза на проекти от общ интерес

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Иск, предявен на 28 февруари 2020 г. — IV/Комисия**(Дело T-145/20)**

(2020/C 201/37)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: IV (представител: J. Lemmer, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът моли Общия съд:

— Да задължи Европейската комисия и Междунституционалния детски поливалентен център, солидарно, тоест *in solidum*, да съобщат на [X] присъствените листове на неговото дете [Y] за 2019 г. и за 2020 г., с които разполагат, като в случай на неизпълнение им наложи периодична имуществена санкция от 500 EUR (петстотин евро) за всеки ден забава, считано от деня на произнасянето на бъдещото решение;

- Да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 1 500 EUR за невъзстановимите разходи, които ищецът е трябвало да понесе, за да предяви своите права, както и разходите и съдебните разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът изтъква едно-единствено основание, изведено от нарушение от ответника на член 42 „Право на достъп до документи“) от Хартата на основните права на Европейския съюз, който гласи, че „Всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава в държава членка или има там седалище според устройствения му акт, има право на достъп до документите на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, независимо от вида на техния носител“.

Жалба, подадена на 8 март 2020 г. — Csordas и др./Комисия

(Дело T-146/20)

(2020/C 201/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Annamaria Csordas (Люксембург, Люксембург), Adrian Sorin Cristescu (Люксембург), Jean Putz (Еш сюр Алзет, Люксембург), Miguel Vicente-Nunez (Люксембург) (представител: M.-A. Lucas, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

преди да се произнесе,

- като мярка за организиране на производството да прикани Комисията, след като се е информирала от Организациите на професионалните синдикати (ОПС), представили списък № 3, да посочи броя на кандидатите в този списък, представен за всяка от тях, като се отделят титуляри и заместници, както и критерия за разпределение между титуляри и заместници на представителността за двойка кандидати,

като се произнася по жалбата:

- да установи незаконосъобразността на бездействието на Комисията да предотврати или санкционира:

- отказа от 28 октомври 2019 г. на председателя на изборителната секция да публикува съобщение, с което да информира персонала за споразумението, сключено на 14 октомври 2019 г. между FFPE, R&D, Solidarité européenne, TAO-AFI, USF-L и U4U за споделяне на представителността на общия им списък „Ensemble au Luxembourg“ (Заедно в Люксембург);

- публикуването от изборителната секция, на неопределена дата в хода на гласуването, на посоченото споразумение, в което не се посочва, че кандидати на определени ОПС са се сдружили или обединили и на броя на кандидатите, представени от всяка от тях;

- непосочването на ОПС, представена за всеки от кандидатите от списък № 3 „Ensemble au Luxembourg“ от една или друга ОПС, която го е издигнала, независимо че принадлежат към различни синдикални семейства и някои от тях са установени в Брюксел и този списък не е споменат;

- резултатите от изборите, публикувани в известие на избирателната секция от 26 ноември 2019 г.;
- учредяването на местна секция в Люксембург на комитета по персонала, съставен в резултат на изборите през ноември 2019 г.;
- решенията за назначаване на местна секция в Люксембург на комитета по персонала и представители в рамките на централния комитет;
- да отмени адаптирането на представителността на ОПС, явили се на изборите през ноември 2019 г. на CLPL, прието от Комисията след публикуването на тези резултати въз основа на споразумението от 14 октомври 2019 г. за споделяне на представителност;
- да отмени всяко решение за разпределяне на ОПС, страни по споразумението от 14 октомври 2019 г., на допълнителни средства към тези, с които разполагат на основание на представителността, призната вследствие на изборите през 2016 г. на CLPL;
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на принципа за свободни и демократични избори, доколкото липсата на публикуване от избирателната секция преди началото на гласуването на споразумението за споделяне на представителност и логата, посочени в изборните бюлетини от списък № 3 „Ensemble Luxembourg“ е можела да създаде впечатление у избирателите, че този списък е представен от пет организации на професионалните синдикати (ОПС) с посоченото наименование, поравно представени от 20 двойки кандидати, докато всъщност той е бил резултат от споразумението, че е представен от шест ОПС, две от които с различно наименование и изцяло представени.
2. Второ основание: нарушение на принципа за свободни и демократични избори, доколкото липсата на публикуване в хода на гласуването от избирателната секция на споразумението за споделяне на представителност е можела да създаде впечатление у определени избиратели, че списък № 3 е представен от шест ОПС, представени от 20 двойки кандидати в този списък в съотношенията, посочени в споразумението, докато всъщност той е представен от три ОПС и обединение от три други, като едно от тях може да представлява останалите две, следователно непредставени от кандидати в списъка, най-малкото в посоченото съотношение.
3. Трето основание: нарушение на свободата на избор между кандидатите от списък № 3 и вероятност от объркване по отношение на подкрепената по този начин ОПС, доколкото нито в списък № 3 „Ensemble Luxembourg“, нито в съответната изборна бюлетина не се посочва ОПС, представлявана от всеки от представените в този списък кандидати, а става въпрос за списък, представен от шест различни ОПС или от три ОПС и обединение или сдружение от три други, принадлежащи към различни синдикални семейства, установени в Люксембург, но и в Брюксел, като не всички са изразили подкрепата си за общия списък.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа за свободни и демократични избори, доколкото публикуването в хода на гласуването от избирателната секция на споразумението за споделяне на представителност е можело да създаде впечатление у избирателите, че ОПС, издигнали списък № 3 са представени в него с брой кандидати, съответстващ на посочения дял за всеки от тях, докато всъщност това не е отговаря на действителността, или най-малкото R&D се ползва с част от представителността на Solidarité européenne, а USF-L, както и FFPE и U4U са отстъпили на R&D част от своята представителност.

Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — IY/Парламент

(Дело T-154/20)

(2020/C 201/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: IY (представители: T. Bontinck и A. Guillemme, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

като главно искане:

- да отмени решението за уволнение на жалбоподателя от 4 юли 2019 г.,
  - да осъди Европейския парламент да плати обезщетение от 20 000 EUR за претърпените неимуществени вреди,
  - да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски,
- при условията на евентуалност:
- да установи незаконосъобразността на решението за разпускане на политическата група ЕНС,
  - като последица да отмени решението за уволнение на жалбоподателя от 4 юли 2019 г.,
  - да осъди Европейския парламент да плати обезщетение от 20 000 EUR за претърпените неимуществени вреди,
  - да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на главната жалба.

1. Първо основание: явна грешка при преценката. Според жалбоподателя решението за уволнение е мотивирано изключително от твърдяното разпускане на европейската политическа група ЕНС и е опорочено от явна грешка в преценката.
2. Второ основание: злоупотреба с власт, тъй като Европейският парламент използва властта си, за да прикрие проста мярка на смяна на името на европейската политическа група чрез разпускането на политическата група.
3. Трето основание: нарушаване на правото на изслушване. Жалбоподателят счита, че не е спазено правото му на изслушване преди вземането на решението за уволнение.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на равно третиране, тъй като Парламентът е приложил различни процедури към служителите на политическата група, за която се твърди, че е разпусната.
5. Пето основание: нарушение на принципа на добра администрация и на задължението за полагане на грижа.

При условията на евентуалност жалбоподателят оспорва законосъобразността на решението за разпускане на европейската политическа група ЕНС. Поддържа, че решението за разпускане е незаконосъобразно, тъй като е опорочено от явна грешка в преценката и злоупотреба с власт, поради което решението за уволнение, което е основано изключително на разпускането, също е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — IZ/Парламент

(Дело T-155/20)

(2020/C 201/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: IZ (представители: Т. Bontinck и А. Guillaume, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

като главно искане:

- да отмени решението за уволнение на жалбоподателя от 4 юли 2019 г.,
- да осъди Европейския парламент да плати обезщетение от 20 000 EUR за претърпените неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски,

при условията на евентуалност:

- да установи незаконосъобразността на решението за разпускане на политическата група ЕНС,
- като последица да отмени решението за уволнение на жалбоподателя от 4 юли 2019 г.,
- да осъди Европейския парламент да плати обезщетение от 20 000 EUR за претърпените неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на главната жалба, които са идентични или сходни с тези, изтъкнати по дело T-154/20, IY/Парламент.

При условията на евентуалност жалбоподателят оспорва законосъобразността на решението за разпускане на европейската политическа група ЕНС. Поддържа, че решението за разпускане е незаконосъобразно, тъй като е опорочено от явна грешка в преценката и злоупотреба с власт, поради което решението за уволнение, което е основано изключително на разпускането, също е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — JA/Парламент

(Дело T-156/20)

(2020/C 201/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: JA (представители: Т. Bontinck и А. Guillaume, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

като главно искане:

- да отмени решението за уволнение на жалбоподателя от 4 юли 2019 г.,
- да осъди Европейския парламент да плати обезщетение от 20 000 EUR за претърпените неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски,

при условията на евентуалност:

- да установи незаконосъобразността на решението за разпускане на политическата група ЕНС,
- като последица да отмени решението за уволнение на жалбоподателя от 4 юли 2019 г.,
- да осъди Европейския парламент да плати обезщетение от 20 000 EUR за претърпените неимуществени вреди,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на главната жалба, които са идентични или сходни с тези, изтъкнати по дело T-154/20, IY/Парламент.

При условията на евентуалност жалбоподателят оспорва законосъобразността на решението за разпускане на европейската политическа група ЕНС. Поддържа, че решението за разпускане е незаконосъобразно, тъй като е опорочено от явна грешка в преценката и злоупотреба с власт, поради което решението за уволнение, което е основано изключително на разпускането, също е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Жалба, подадена на 23 март 2020 г. — JB/CEDEFOP

(Дело T-159/20)

(2020/C 201/42)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: JB (представител: V. Christianos, адвокат)

Ответник: Европейски център за развитие на професионалното обучение (*European Centre for the Development of Vocational Training*, наричан по-нататък: CEDEFOP)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени мълчаливия отказ на CEDEFOP от 19 януари 2020 г.;
- да осъди CEDEFOP да заплати на жалбоподателя сума в общ размер 442 276,78 EUR.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз

2. Второ основание: нарушение на правото на добра администрация, тъй като претенцията на жалбоподателя за обезщетение е разглеждана от длъжностно лице на CEDEFOP, който е свидетел на обвинението — нарушение на член 11а от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“)
3. Трето основание: нарушение на презумпцията за невинност при разглеждането на претенцията на жалбоподателя съгласно член 90, параграф 1 Правилника, потвърдено от мълчаливия отказ на искането съгласно член 90, параграф 2 от Правилника.
4. Четвърто основание: обстоятелството, че ответникът е понижил в длъжност жалбоподателя и е решил да не го повиши в нарушение на Правилника и на принципа за непристрастност.

Жалба, подадена на 27 март 2020 г. — 3М Belgium/ЕСНА

(Дело T-160/20)

(2020/С 201/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: 3М Belgium (Диегем, Белгия) (представители: J.-P. Montfort и T. Delille, lawyers)

Ответник: Европейска агенция по химикали

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ЕСНА от 16 януари 2020 г. (ЕСНА/01/2020) относно „Включване на вещества, пораждащи сериозно безпокойство, в списъка с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV“ към Регламента REACH⁽¹⁾, що се отнася до вписването на „Перфлуоробутан сулфоновата киселина (PFBS) и нейните соли“;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква две основания.

1. С първото основание се твърди, че обжалваното решение е прието в нарушение на член 57, буква е) от Регламента REACH и че ответникът е допуснал явна грешка в преценката, тъй като не е доказал, че веществото причинява вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека и върху околната среда.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че обжалваното решение е прието в нарушение на принципа на правна сигурност, включително на принципа на предвидимост, тъй като жалбоподателят не е бил в състояние да определи или установи по какъвто и да било начин определението, критериите или факторите, използвани от ЕСНА в подкрепа на приетото решение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3).

Жалба, подадена на 28 март 2020 г. — UPL Europe и Indofil Industries (Netherlands)/ЕОБХ**(Дело T-162/20)**

(2020/С 201/44)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: UPL Europe Ltd (Уорингтън, Чешър, Обединеното кралство), Indofil Industries (Netherlands) BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: С. Mereu и S. Englebert, lawyers)

Ответник: Европейски орган за безопасност на храните

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,
- да отмени решението на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) от 28 януари 2020 г., съобщено на жалбоподателите на 29 януари 2020 г., по направените искания за поверителност на някои части от заключението на ЕОБХ относно партньорската проверка на оценката на риска от употребата на активното вещество манкоцеб като пестицид (наричано по-нататък „обжалваното решение“), и
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на процесуалноправната разпоредба на член 12 от Регламент за изпълнение № 844/2012 ⁽¹⁾, доколкото при приемането на обжалваното решение били допуснати процесуални грешки от фактическа и правна страна.
2. Второ основание: нарушение на материалноправната разпоредба на член 13 от Регламент за изпълнение № 844/2012, доколкото при приемането на обжалваното решение били допуснати материалноправни грешки от фактическа и правна страна.
3. Трето основание: неправилно прилагане на членове 38, 39 и 40 от Регламент № 178/2002 ⁽²⁾, доколкото ответникът тълкувал и приложил неправилно разпоредбите относно поверителността по членове 38, 39 и 40 от Регламент № 178/2002.
4. Четвърто основание: нарушение на член 63 от Регламент № 1107/2009 ⁽³⁾, доколкото ответникът действал в нарушение на член 63 от Регламент № 1107/2009, когато решил да публикува информацията, чието редактиране искали жалбоподателите, и това би могло да накърни търговските им интереси.
5. Пето основание: превишаване на компетентността, доколкото ответникът се произнесъл извън кръга на своите правомощия — всъщност не ответникът, а Европейската агенция по химикалите била единственият орган, компетентен да класифицира и прекласифицира вещества, както следвало от Регламент № 1272/2008 ⁽⁴⁾.

6. Шесто основание: нарушение на основните принципи на правото на Съюза, а именно принципите на законност, правна сигурност, защита на оправданите правни очаквания, добра администрация и пропорционалност, а също и на задължението за надлежна и безпристрастна проверка, доколкото обжалваното решение било взето в нарушение на тези принципи.

- (¹) Регламент за изпълнение (ЕС) № 844/2012 на Комисията от 18 септември 2012 година за определяне на разпоредбите, необходими за изпълнението на процедурата по подновяване по отношение на активните вещества в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 252, 2012 г., стр. 26).
- (²) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).
- (³) Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1).
- (⁴) Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етиктирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 2008 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 19 март 2020 г. — ВГ/Парламент

(Дело T-164/20)

(2020/C 201/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ВГ (представители: А. Тумел, L. Levi, и А. Champetier, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени решението на ответника от 20 май 2019 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя за съдействие от юли 2017 г.;
- ако е необходимо, да отмени решението на ответника от 10 декември 2019 г., с което се отхвърля оплакването на жалбоподателя от 20 август 2019 г.;
- да присъди на жалбоподателя обезщетение за претърпените неимуществени вреди, причинени от ответника и оценени на сумата от 50 000 EUR;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от нарушение на основното право на изслушване (член 41, параграф 2, буква а) от Хартата).
2. Второ основание, изведено от нарушение на основното право неговото дело да бъде гледано от справедлив и безпристрастен съд (член 41, параграф 1 от Хартата) и от нарушение на член 24 от Правилника за длъжностните лица и на задължението за полагане на грижа.
3. Трето основание, изведено от нарушение на основното право да получи мотивирано решение (член 41, параграф 2, буква в) от Хартата и член 25 от Правилника за длъжностните лица).

4. Четвърто основание, изведено от грешка в преценката и от нарушение на членове 12а и член 24 от Правилника за длъжностните лица.

Във връзка с искането за обезщетение жалбоподателят изтъква нарушението, допуснато от ответника, понесената от него вреда и връзката между нарушението и вредата.

Жалба, подадена на 3 април 2020 г. — JD/ЕИБ

(Дело T-166/20)

(2020/С 201/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JD (представител: Н. Hansen, lawyer)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението, съгласно което (i) се изисква жалбоподателят да подпише допълнение към своя договор за назначаване, като се откаже от определени социалноосигурителни права, и (ii) се изключва възможността жалбоподателят да встъпи в длъжност в ЕИБ, освен ако не подпише посоченото допълнение,
- да разпреди ответникът да оттегли писмото си, в което се предлага въпросното допълнение и свързаното с това искане жалбоподателят да подпише въпросното допълнение като предварително условие за встъпване в длъжност,
- да разпреди ответникът да разреши на жалбоподателя да встъпи в длъжност в ЕИБ с полагащите му се с обратна дата възнаграждение и други плащания, считано от установената в договора дата на встъпване в длъжност,
- да осъди ответника да заплати всички разноски,
- да запази всички права на жалбоподателя поотделно и в тяхната съвкупност.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: твърдение за нарушение на изискванията за защита на данните.

— Твърди се, че ответникът е нарушил член 15, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2018/1725⁽¹⁾. Ответникът използвал отговорите във въпросник за здравето състояние, за да ограничи осигуряването за смърт или инвалидност, въпреки че в съдържащата се във въпросника забележка относно защитата на данните не било посочено, че той може да се използва за тази цел.

2. Второ основание: твърдение за липсата на правно основание за исканото от ЕИБ изключване от осигуровката.

— Твърди се, че ответникът нарушил член 33г от Правилника за длъжностните лица II и член 9.1.2 от Вътрешния правилник. Правното основание, изтъкнато от ЕИБ (член 6-1 от Правилника за пенсионното осигуряване), не може разумно да се тълкува в предложението от ЕИБ смисъл. Това тълкуване не взема предвид определението и изтъкнатата цел на медицинския преглед преди назначаването на длъжност съгласно определението в член 2.1.1.А от приложение X към Вътрешния правилник.

3. Трето основание: твърдение за липсата на правно основание за изискването да се подпише допълнение.

- Твърди се, че ответникът нарушил член 13 от Правилника за длъжностните лица II. В текста на правилника на ЕИБ нямамо разпоредба, която да изисква лице, което е сключило трудов договор с ЕИБ и за което лекарят по трудова медицина към ЕИБ е установил, че е годно да работи, да подпише допълнение към своя трудов договор, отказвайки се от определени социалноосигурителни права (*in specie* осигуряване за смърт и инвалидност).

4. Четвърто основание: твърдение за дискриминация, и по-специално нарушение на член 21, параграф 1 и член 34, параграф 1 от Хартата на основните права.

- Твърди се, че по силата на оспорваното решение ответникът иска да лиши жалбоподателя от основни социалноосигурителни права (*in specie* осигуряване за смърт и инвалидност) на основание на възпрети генетични белези и/или твърдяно увреждане. Като изисква жалбоподателят да се откаже от посочените социалноосигурителни права, като изтъква, че в противен случай ще прекрати трудовия му договор, ЕИБ нарушила основни права на жалбоподателя. Поведението на ответника е дискриминационно, тъй като цели ограничаването на основни социалноосигурителни права на жалбоподателя на произволно основание (наличието на „много/изключително нисък“ риск от инвалидност в бъдеще) и за произволно определен срок (5 години).

(¹) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).

Жалба, подадена на 7 април 2020 г. — JE/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки

(Дело T-180/20)

(2020/C 201/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JE (представител: N. Forwood, QC)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично Декларацията на представителите на правителствата на държавите членки относно последиците от оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз за генералните адвокати на Съда на Европейския съюз от 29 януари 2020 г., публикувана от Съвета като документ на Съвета № ХТ 21018/20,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят твърди, че приетият от ответниците акт трябва да бъде частично отменен поради липсата на компетентност, съществено нарушение на процесуални правила, нарушение на Договорите и правните норми за тяхното прилагане и злоупотреба с власт.

Жалба, подадена на 9 април 2020 г. — JE/Съд на Европейския съюз

(Дело T-184/20)

(2020/С 201/48)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* JE (представител: N. Forwood, QC)*Ответник:* Съд на Европейския съюз**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени частично решението на председателя на Съда от 31 януари 2020 г., с което се обявява за свободна длъжността на жалбоподателя като генерален адвокат и се започва процедура за назначаване на нов генерален адвокат,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят твърди, че обжалваният акт трябва да се отмени поради липсата на компетентност, съществено нарушение на процесуални правила и нарушение на Договорите и правните разпоредби за прилагането им.

Жалба, подадена на 9 април 2020 г. — FCA Italy/EUIPO — Bettag (Pandem)

(Дело T-191/20)

(2020/С 201/49)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* FCA Italy SpA (Торино, Италия) (представители: F. Jacobacci и E. Truffo, адвокати)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Christoph Bettag (Аахен, Германия)**Данни за производството пред EUIPO***Заявител на спорната марка:* другата страна в производството пред апелативния състав*Спорна марка:* Заявка за словна марка на Европейския съюз „Pandem“ — Заявка за регистрация № 17 297 029*Производство пред EUIPO:* производство по възражение*Обжалвано решение:* решение на пети апелативен състав на EUIPO от 4 февруари 2020 г. по преписка R 1483/2019-5**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Сериозно изопачаване на фактите.

Жалба, подадена на 10 април 2020 г. — Eternit v EUIPO — Eternit Österreich (Panels)

(Дело T-193/20)

(2020/C 201/50)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: (Капел-оп-ден-Бос, Белгия) (представители: J. Muyltermans и P. Maeyaert, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Eternit Österreich GmbH (Фьоклабрук, Австрия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят пред Общия съд

Спорен промишлен дизайн: Промислен дизайн на Европейския съюз № 2 538 140-0001

Обжалвано решение: Решение на трети апелативен състав на EUIPO от 5 февруари 2020 г. по преписка R 1661/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да понесат собствените си разноски и да платят разноските на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 27 март 2020 г. — JF/EUCAP Somalia

(Дело T-194/20)

(2020/C 201/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: JF (представител: A. Kunst, lawyer)

Ответник: EUCAP Somalia (Могадичу, Сомалия)

Искания

С жалбата си за отмяна (по член 263 ДФЕС) и с искането си за обезщетение на основание на извъндоговорна отговорност (по член 268 ДФЕС и член 340, втора алинея ДФЕС) жалбоподателят иска от Общия:

- да отмени решението на ръководителя на мисията EUCAP Somalia от 18 януари 2020 г., с което се прекратява договорът за наемане на работа на жалбоподателя,
- да отмени решението на ръководителя на мисията EUCAP Somalia от 31 януари 2020 г., с което се отхвърля вътрешната жалба на жалбоподателя,
- да разпреди на EUCAP Somalia да плати на основание на извъндоговорна отговорност обезщетение на жалбоподателя за претърпени от него имуществени вреди от пропуснати заплати, други плащания и права (пропуснати ползи) през преходния период по Споразумението за оттегляне, сключено между Европейския съюз и Обединеното кралство (наричано по-нататък „Споразумението за оттегляне“),
- да разпреди на EUCAP Somalia да плати обезщетение на жалбоподателя за претърпените от него имуществени и неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразните решения в неокончателен и определен *ex aequo et bono* размер от 60,000 EUR,
- да осъди EUCAP Somalia да заплати всички съдебни разноски, включително претърпените от жалбоподателя, ведно с лихва от 8 %.

При условията на евентуалност, като се основава на арбитражна клауза (по член 272 ДФЕС) (ако обжалваните решения се считат за неделима част от трудовия договор на жалбоподателя) и на договорната отговорност за вреди (по член 340, първа алинея ДФЕС), жалбоподателят иска от Общия съд:

- да установи, че решенията на ръководителя на мисията EUCAP Somalia от 18 януари 2020 г. и 31 януари 2020 г. са незаконосъобразни,
- да разпреди на EUCAP Somalia да плати обезщетение на жалбоподателя за посочените по-горе имуществени и неимуществени вреди,
- да осъди EUCAP Somalia да заплати всички съдебни разноски, включително претърпените от жалбоподателя, ведно с лихва от 8 %.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата си по член 263 ДФЕС.

1. Първо основание: EUCAP Somalia нарушила правото на жалбоподателя да бъде изслушан, тъй като не му предложила да изрази становище преди приемането на решението от 18 януари 2020 г. за прекратяване на договора му за наемане на работа.
2. Второ основание: EUCAP Somalia нарушила забраната за пряка дискриминация на основание гражданство, тъй като, обосновавайки решението за прекратяване на договора за наемане на работа на жалбоподателя с влизането в сила на Споразумението за оттегляне, въпреки предвидения в това споразумение преходен период, третира по различен начин договорно наетите си служители в зависимост от това дали са граждани или не на Обединеното кралство.
3. Трето основание: EUCAP Somalia нарушила принципа на равно третиране, тъй като третира жалбоподателя по различен начин от договорно наетите служители в другите мисии по линия на ОПСО, граждани на Обединеното кралство, чиито договори за наемане на работа били оставени в сила по време на преходния период по Споразумението за оттегляне.

4. Четвърто основание: EUCAP Somalia нарушила Споразумението за оттегляне, тъй като не се съобразила с предвиденото в него правило, че по време на преходния период разпоредбите за мисиите по линия на ОПСО следва да продължат да се прилагат по отношение на договорно наетите служители, граждани на Обединеното кралство, и наемането на такива служители не следва да се ограничава.
5. Пето основание: EUCAP Somalia нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания, тъй като уверила договорно наетите служители, граждани на Обединеното кралство, че в съответствие със Споразумението за оттегляне договорите им за наемане на работа ще останат в сила по време на преходния период.

В допълнение, ако Общият съд приеме предявените на основание член 263 ДФЕС искания за недопустими, тъй като счита решенията за неделима част от договора за наемане на работа на жалбоподателя, жалбоподателят иска от Общия съд да се произнесе по предявените при условията на евентуалност искания на основание член 272 ДФЕС, като вземе предвид същите изложени пет основания. В този случай твърдените нарушения следва да се разглеждат като договорни.

Жалба, подадена на 6 април 2020 г. — Sociedade da Água de Monchique/EUIPO — Ventura Vendrell (chic ÁGUA ALCALINA 9,5 PH)

(Дело T-195/20)

(2020/C 201/52)

Език на жалбата: португалски

Страни

Жалбоподател: Sociedade da Água de Monchique, SA (Калдаш де Моншике, Португалия) (представител: M. Osório de Castro, advogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pere Ventura Vendrell (Sant Sadurni d'Anoia, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител/Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз ÁGUA ALCALINA 9,5 PH — заявка за регистрация № 017 027 608

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 януари 2020 г. по преписка R 2524/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и вследствие на това да уважи заявката за регистрация на марката;
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 10 април 2020 г. — Chanel/EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)

(Дело T-196/20)

(2020/С 201/53)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Chanel (Ньой-сюр-Сен, Франция) (представител: J. Passa, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Innovative Cosmetic Concepts LLC (Клифтън, Ню Джърси, Съединените щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител/Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Посочваща Европейския съюз международна регистрация на словна марка INCOCO — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 189 828

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 16 януари 2020 г. по преписка R 194/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 30 март 2020 г. — Shindler и др./Съвет

(Дело T-198/20)

(2020/С 201/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Harry Shindler (Порто Д'Асколи, Италия) и деветима други жалбоподатели (представител: J. Fouchet, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени изцяло Решение (ЕС) 2020/135 на Съвета от 30 януари 2020 година относно сключването на Споразумението за оттегляне на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, наред със Споразумението за оттегляне на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия и приложенията към него,

при условията на евентуалност:

- да отмени Решение (ЕС) 2020/135 на Съвета от 30 януари 2020 година относно сключването на Споразумението за оттегляне на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, наред със Споразумението за оттегляне на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия в частите, в които тези актове автоматично и общо и без никакъв контрол за пропорционалност разграничават, считано от 1 февруари 2020 г., гражданите на Европейския съюз и гражданите на Обединеното кралство, като да отмени по-специално и параграф 6 от преамбула, както и членове 9, 10 и 127 от Споразумението за оттегляне,

в резултат на това:

- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати всички съдебни разходи, както и разходите за адвокат в размер на 5 000 EUR.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват тринадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 106а от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия (Евратом). В това отношение жалбоподателите по-специално считат, че британският народ не е гласувал за оттеглянето на Обединеното кралство от Евратом и че е трябвало да се спазят формалностите по оттеглянето на Обединеното кралство от тази организация.
2. Второ основание: процесуално нарушение във връзка с естеството на крайното споразумение. В това отношение жалбоподателите поддържат, че решението за сключване на споразумението за оттегляне е незаконосъобразно, тъй като предостава на Съюза „изключителна хоризонтална компетентност“ за водене на преговори по споразумението за оттегляне като по този начин накърнява разпределението на правомощията между Съюза и държавите членки, изключвайки възможността за смесено споразумение и за ратифициране на крайното споразумение от държавите членки.
3. Трето основание: нарушение на член 127 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП), тъй като не е спазена предвидената в този член процедура за прекратяване на споразумението и според жалбоподателите това води до процесуално нарушение при приемането на обжалваното решение и до неговата невалидност.
4. Четвърто основание: липса на контрол за пропорционалност на премахването на европейското гражданство за определена категория британци. Според жалбоподателите обжалваното решение трябва да бъде отменено, тъй като не е взело предвид невъзможността на няколко категории британци да гласуват при проведения на 23 юни 2016 г. референдум относно членството на Обединеното кралство в Европейския съюз: британците, които са упражнили своята свобода на движение в Съюза и не са се намирали на британска територия от повече от петнадесет дни, гражданите на отвъдморски страни и територии, на Нормандските острови и британците, изтърпяващи наказание лишаване от свобода.
5. Пето основание: нарушение на принципите на демокрация, равно третиране, свобода на движение, свобода на изразяване и добра администрация. Жалбоподателите изтъкват по-специално, че обжалваното решение противоречи на правния ред на Съюза, в който е заложен принципът на равно третиране на всички граждани, както и на правната уредба в Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.
6. Шесто основание: нарушение на член 52 ДЕС, членове 198 ДФЕС, 199 ДФЕС, 203 ДФЕС и 355 ДФЕС, които се отнасят до отвъдморските британски страни и територии. Според жалбоподателите, тъй като не посочва относимото правно основание, а именно член 203 ДФЕС, обжалваното решение, което се прилага спрямо отвъдморските британски страни и територии, е незаконосъобразно и трябва да се отмени.

7. Седмо основание: нарушение на статута на Гибралтар с решението от 30 януари 2020 г., тъй като член 3 от Споразумението за оттегляне нарушава международното право и по-специално правото на самоопределение на народите.
8. Осмо основание: нарушение на член 4 ДФЕС, тъй като обжалваното решение не е в съответствие с принципа за разделение на правомощията между Съюза и държавите членки, което с оглед на установения статут на Гибралтар, трябва да доведе до отмяната му.
9. Девето основание: нарушение на принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания. В това отношение жалбоподателите поддържат по-специално, че обжалваното решение потвърждава загубата на техните права на постоянно пребиваване, придобити след пет години непрекъснато пребиваване в държава членка, без да са предвидени конкретните последици от тази загуба и преди всичко, без да е упражнен контрол за пропорционалност.
10. Десето основание: нарушение на правото на зачитане на личния и семейния живот, гарантирано от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение засяга тяхното право на личен и семеен живот, доколкото с него им се отнема европейското гражданство и съответно правото им да пребивават свободно на територията на държава членка, на която не са граждани, но на чиято територия са изградили семейния си живот.
11. Единадесето основание: нарушение на правото на британските граждани да гласуват и да бъдат избирани в общинските и европейските избори. Според жалбоподателите член 127 от Споразумението за оттегляне нарушавал член 18 ДФЕС и членове 20 и 21 от Хартата за основните права на Европейския съюз. Ето защо обжалваното решение трябвало да бъде отменено, тъй като с него се ратифицира споразумение, съдържащо разпоредба, която създава дискриминация спрямо британските граждани.
12. Дванадесето основание: Споразумението за оттегляне извършва автоматично и общо разграничение на гражданите на Съюза от гражданите на Обединеното кралство без контрол за пропорционалност по отношение на личния и семейния живот на британците, считано от 1 февруари 2020 г. В подкрепа на това основание жалбоподателите твърдят, че премахването на европейското гражданство не трябвало да бъде автоматично и общо, а трябвало да се извърши преценка *in concreto* на последиците, а при липсата на такава преценка обжалваното решение трябвало да се отмени.
13. Тринадесето основание: членове 18 ДФЕС, 20 ДФЕС и 22 ДФЕС във връзка с член 12 от Споразумението за оттегляне. Според жалбоподателите въведената с член 127 от Споразумението за оттегляне дискриминация е в нарушение с потвърдената в член 18 ДФЕС забрана за дискриминация, извършвана на основание гражданство.

Жалба, подадена на 14 април 2020 г. — Aldi Stores/EUIPO — Dualit (Форма на тостер)

(Дело T-199/20)

(2020/C 201/55)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Aldi Stores Ltd (Атърстоун, Обединеното кралство) (представители: S. Barker, Solicitor, и C. Blythe, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Dualit Ltd (Кроули, Обединеното кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз (Форма на тостер) — марка на Европейския съюз № 48 728

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 14 февруари 2020 г. по преписка R 1034/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да уважи искането за обявяване на недействителност съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- при условията на евентуалност да отмени обжалваното решение и да върне преписката на EUIPO, направо на отдела за отмяна или на апелативния състав,
- при условията на евентуалност спрямо предходното да отмени обжалваното решение и да уважи искането за обявяването на недействителност съгласно член 7, параграф 1, буква а), буква д), подточка ii) и/или буква д), подточка iii) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- да осъди EUIPO да заплати разноските на жалбоподателя в настоящото производство по обжалване.

Изложени основания

- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- съществено процесуално нарушение, а при условията на евентуалност — нарушение на член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка ii) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква д), подточка iii) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 април 2020 г. — Stone Brewing/EUIPO — Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)

(Дело T-200/20)

(2020/C 201/56)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Stone Brewing Co. LLC (Ескондидо, Калифорния, Съединени щати) (представители: M. Kloth, R. Briske и D. Habel, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Бъргън Ъпон Трент, Обединеното кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за търговска марка на Европейския съюз „STONE BREWING“ — заявка за регистрация № 15 423 668

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 31 януари 2020 г. по преписка R 1524/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да му присъди съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- Нарушение на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета и на член 10, параграф 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 17 април 2020 г. — Target Brands/EUIPO — The a.r.t. company b&s (ART CLASS)

(Дело T-202/20)

(2020/C 201/57)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Target Brands Inc. (Минеаполис, Минесота, Съединени щати) (представител: A. Norris, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The a.r.t. company b&s, SA (Кел, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ART CLASS“ — заявка за регистрация № 16 888 695

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 23 януари 2020 г. по преписка R 1597/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението по отношение на всички останали спорни стоки,
- при условията на евентуалност, да върне преписката на EUIPO за ново разглеждане,
- да му присъди разносните във връзка с това производство по обжалване, с производството по обжалване пред апелативния състав и с производството по възражение.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 април 2020 г. — Al-Imam/Съвет

(Дело T-203/20)

(2020/C 201/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Maher Al-Imam (Дамаск, Сирия) (представител: M. Brillat, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да допусне жалбата на жалбоподателя;
- да констатира незаконосъобразността на Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 442/2011, в частта му, която се отнася за жалбоподателя; незаконосъобразността на Решение 2013/255/ОВППС от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта му, която се отнася за жалбоподателя; незаконосъобразността на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/211 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, в частта му, която се отнася за жалбоподателя; незаконосъобразността на Решение за изпълнение (ОВППС) 2020/212 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта му, която се отнася за жалбоподателя;
- вследствие на това да отмени Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 442/2011, в частта му, която се отнася за жалбоподателя; Решение 2013/255/ОВППС от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта му, която се отнася за жалбоподателя; Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/211 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, в частта му, която се отнася за жалбоподателя; Решение за изпълнение (ОВППС) 2020/212 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия, в частта му, която се отнася за жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати на жалбоподателя сумата от 10 000 EUR на седмица, считано от 18 февруари 2020 г., като обезщетение за имуществените вреди, претърпени поради приемането на спорните мерки;

- да осъди Съвета да заплати на жалбоподателя сумата от 15 000 EUR на седмица, считано от 18 февруари 2020 г., като обезщетение за неимуществените вреди, претърпени поради приемането на спорните мерки;
- да осъди Съвета да поправи всяка бъдеща вреда, която жалбоподателят ще претърпи вследствие на приемането на спорните решения;
- да осъди Съвета да заплати разходите и съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на основните права на жалбоподателя в хода на производството по приемане на спорните актове. Това основание се разделя на две части:
  - Първа част, изведена от нарушение на правото на защита на жалбоподателя, тоест правото да бъде изслушан и принципа на състезателност.
  - Втора част, изведена от нарушение на правото на ефективна съдебна защита.
2. Второ основание: явна грешка в преценката при приемането на спорните актове. Това основание се разделя на две части:
  - Първа част, изведена от недостатъчност на доказателствата, обосноваващи вписването на жалбоподателя в списъка на лицата, срещу които са насочени ограничителните мерки.
  - Втора част, изведена от изопачаване на фактите.
3. Трето основание: незаконно и непропорционално засягане на основните права на жалбоподателя, произтичащо от съдържанието на спорните актове. Това основание се разделя на две части:
  - Първа част, изведена от нарушение на правото на собственост.
  - Втора част, изведена от нарушение на правото на личен и семеен живот.

Жалба, подадена на 19 април 2020 г. —Zoom/EUIPO — Facetec (ZOOM)

(Дело T-204/20)

(2020/C 201/59)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Zoom КК (Токио, Япония) (представител: M. de Agre Tejero, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Facetec Inc. (Лас Вегас, Невада, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „ZOOM“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 323 959

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2020 г. по преписка R 507/2019-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 16 април 2020 г. — Frommer/EUIPO — Minerva („I-cosmetics“)

(Дело T-205/20)

(2020/C 201/60)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Angela Frommer (Унтершлайсхайм, Германия) (представител: F. Remmert, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Minerva GmbH (Мюнхен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „I-cosmetics“ — марка на Европейския съюз № 8 836 661

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 10 февруари 2020 г. по преписка R 675/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна, ако встъпи в производството, да заплатят разноските, включително направените от жалбоподателя в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на правило 22 от Регламент (ЕО) 2868/95 на Комисията.

Жалба, подадена на 17 април 2020 г. — Residencial Palladium/EUIPO — Fiesta Hotels & Resorts (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)**(Дело T-207/20)**

(2020/С 201/61)

*Език на жалбата: испански***Страни***Жалбоподател:* Residencial Palladium, SL (Ибиса, Испания) (представител: D. Solana Giménez, abogado)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ибиса)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* другата страна в производството пред апелативния състав*Спорна марка:* фигуративна марка „PALLADIUM HOTELS & RESORTS“ — марка на Европейския съюз № 2 915 304*Производство пред EUIPO:* производство по обявяване на недействителност*Обжалвано решение:* решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 февруари 2020 г. по преписка R 231/2019-4**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

- да обяви обжалваното решение за нищожно и да върне преписката на EUIPO за произнасяне по искането на Residencial Palladium за обявяване на марката за недействителна,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложено основание*Нарушение на член 60, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.*

Жалба, подадена на 21 април 2020 г. — Fidia farmaceutici/EUIPO — Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories („HYAL“)**(Дело T-215/20)**

(2020/С 201/62)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Fidia farmaceutici SpA (Абано Терме, Италия) (представители: R. Kunz-Hallstein и H. Kunz-Hallstein, адвокати)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ioulia and Irene Tseti Pharmaceutical Laboratories SA (Атина, Гърция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „HYAL“ — марка на Европейския съюз № 2 430 221

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 24 януари 2020 г. по преписка R 613/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, при условията на евентуалност, ако другата страна в производството пред апелативния състав встъпи в съдебното производство, да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 165, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 32, буква е) и член 39, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията.
- нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 95, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 59, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 14 април 2020 г. — Alkattan/Съвет

(Дело T-218/20)

(2020/C 201/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Waseem Alkattan (Дамаск, Сирия) (представител: G. Karouni, адвокат)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени следните актове в частта им, в която се отнасят до жалбоподателя:
  - Решение за изпълнение (ОВППС) 2020/212 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия;
  - Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/211 на Съвета от 17 февруари 2020 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия;
- да осъди Съвета да заплати сумата от 500 000,00 (петстотин хиляди) EUR като обезщетение за всички претърпени вреди;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от нарушение на правата на защита и на справедлив съдебен процес, основани на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, както и на практиката на Съда. Жалбоподателят счита, че е трябвало да бъде изслушан преди Съветът на Европейския съюз да приеме ограничителните мерки спрямо него и че вследствие на това неговото право на защита не е било спазено.
2. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране (член 296, алинея 2 ДФЕС). Жалбоподателят упреква Съвета, че се е задоволил с неясни и общи съображения без да посочи точно и конкретно причините, поради които счита, при упражняването на своето дискреционно право на преценка, че спрямо жалбоподателя трябва да бъдат наложени разглежданите ограничителни мерки. Към жалбоподателя не са отправени никакви конкретни и обективни упреци, които да могат да обосноват разглежданите мерки, по този начин възприетите от Съвета мотиви не давали на жалбоподателя достатъчни улики и на практика били най-малкото неясни, общи и неточни.
3. Третото основание е изведено от явна грешка в преценката. Жалбоподателят упреква Съвета, че в мотивите си в подкрепа на ограничителната мярка е възприел елементи, които явно нямат фактическа основа, тъй като изтъкнатите деяния според него не почиват на никаква сериозна основа.
4. Четвъртото основание е свързано с искането за обезщетение за претърпените вреди и е изведено от вменяването на жалбоподателя на някои тежки деяния, излагайки по този начин него и неговото семейство на опасности, което показвало обхвата на претърпените вреди и обосновавало неговото искане за обезщетение. Освен това жалбоподателят поддържа, че неговите икономически дейности са тежко и трайно застрашени.

Жалба, подадена на 16 април 2020 г. — JL/Комисия

(Дело T-220/20)

(2020/C 201/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: JL (представител: С. Mourato, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 11 юли 2019 г. на Европейската комисия (ООТД), с което се отправя предупреждение към жалбоподателя;
- да отмени решението от 27 март 2017 г. на Европейската комисия (ООТД) да поеме случая [поверително] ⁽¹⁾;
- да изплати на жалбоподателя общо обезщетение от 30 000 EUR за неимуществени вреди, дължимо от Европейската комисия;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски, като приложи член 134 от Процедурния правилник на Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 266 ДФЕС, по-специално неподходящи мерки за изпълнение на решението за отмяна, постановено от Общия съд и нарушение на принципа „non bis in idem“.
2. Второ основание: нарушение на член 266 ДФЕС, нарушение на принципа на добра администрация, включително задължение за безпристрастно и справедливо разглеждане на делата, нарушени на принципа за презумпция за невиновност и нарушение на правото на защита.
3. Трето основание: нарушение на член 266 ДФЕС, нарушение на приложимите процедурни правила към административните разследвания и дисциплинарните производства и нарушение на задължението за мотивиране.
4. Четвърто основание: искане за присъждане на специално обезщетение поради посочените по-горе нарушения.

⁽¹⁾ Поверителни данни заличени.

Жалба, подадена на 23 април 2020 г. — Target Brands/EUIPO — The a.r.t. company b&s (art class)

(Дело T-221/20)

(2020/C 201/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Target Brands Inc. (Минеаполис, Минесота, Съединени щати) (представител: A. Norris, Barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The a.r.t. company b&s, SA (Кел, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „art class“ — заявка за регистрация № 16 888 737

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 февруари 2020 г. по преписка R 1596/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли възражението по отношение на всички останали спорни стоки,
- при условията на евентуалност, да върне преписката на EUIPO за ново разглеждане,
- да му присъди разноските във връзка с това производство по обжалване, с производството по обжалване пред апелативния състав и с производството по възражение.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 21 април 2020 г. — СН и CN/Парламент

(Дело T-222/20)

(2020/С 201/66)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: СН и CN (представител: С. Bernard-Glanz, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да обяви жалбата им за допустима;
- да отмени обжалваните решения, доколкото с тях не се изразява окончателно становище по установяването на истинността на фактите, свързани с упражнен психически тормоз;
- да осъди ответника да заплати на всеки от тях сума от 5 000 EUR, ex aequo et bono, като обезщетение за неимуществените вреди, причинени от превишаването на разумния срок, която сума да се увеличи с лихвите за забава до пълното изплащане;
- да осъди ответника да заплати на всеки от тях сума от 100 000 EUR, ex aequo et bono, като обезщетение за неимуществените вреди, причинени от липсата на окончателно становище по установяването на истинността на фактите, свързани с упражнен психически тормоз, която сума да се увеличи с лихвите за забава до пълното изплащане;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу решенията на Парламента от 13 септември 2019 г., в които органът, оправомощен да сключва договори за назначаване на тази институция, в отговор на техните искания за съдействие, не е изразил окончателно становище по установяването на истинността на фактите, свързани с упражнен психически тормоз, жалбоподателите изтъкват две основания.

1. Първо основание, изведено от нарушение на задължението за оказване на съдействие и на член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилника“), с мотив, че като не е изразил окончателно становище относно фактите, свързани с упражнен психически тормоз, органът, оправомощен да сключва договори за назначаване на Парламента, е нарушил задължението си за оказване на съдействие.

2. Второ основание, изведено от нарушение на задължението за полагане на грижа и на принципа на добра администрация, както и от нарушение на правото на човешко достойнство и на членове 1 и 31 от Хартата на основните права на Европейския съюз, с мотив, че като не е изразил окончателно становище относно фактите, свързани с упражнен психически тормоз, органът, оправомощен да сключва договори за назначаване на Парламента, е нарушил принципа на добра администрация и задължението си за полагане на грижа, нарушавайки по този начин правото на човешко достойнство на жалбоподателите.

Жалба, подадена на 24 април 2020 г. — Steinel/EUIPO (MobileHeat)

(Дело T-226/20)

(2020/C 201/67)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Steinel GmbH (Херцброк-Клархолц, Германия) (представители: М. Breuer и К. Freudenstein, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „MobileHeat“ — заявка за регистрация № 18 029 162

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 3 февруари 2020 г. по преписка R 2472/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 24 април 2020 г. — Biovene Cosmetics/EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE BARCELONA)

(Дело T-277/20)

(2020/C 201/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Biovene Cosmetics, SL (Барселона, Испания) (представител: Е. Estella Garbayo, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Eugène Perma France (Сен Дени, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз BIOVÈNE BARCELONA в розов и бял цвят — заявка за регистрация № 16 523 102

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 февруари 2020 г. по преписка R 1661/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви за нищожно решението на отдела по споровете,
- да измени посочените решения и да уважи изцяло заявката относно спорната марка,
- да осъди EUIPO и Eugène Perma France да заплатят съдебните разноски в настоящото производство по обжалване, в производството по възражение и в производството по обжалване пред EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 28 април 2020 г. — Biovene Cosmetics/EUIPO — Eugène Perma France (BIOVÈNE)

(Дело T-232/20)

(2020/C 201/69)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Biovene Cosmetics, SL (Барселона, Испания) (представител: E. Estella Garbayo, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Eugène Perma France (Сен Дени, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „BIOVÈNE“ — заявка за регистрация № 16 052 029

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 февруари 2020 г. по преписка R 739/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да обяви за нищожно решението на отдела по споровете,
- да измени посочените решения и да уважи изцяло заявката относно спорната марка,
- да осъди EUIPO и Eugène Parma France да заплатят съдебните разноски в настоящото производство по обжалване, в производството по възражение и в производството по обжалване пред EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Определение на Общия съд от 26 март 2020 г. — Sensient Colors Europe/Комисия**(Дело T-556/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/70)

Език на производството: немски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 399, 5.11.2018 г.

Определение на Общия съд от 15 април 2020 г. — Twitter/EUIPO — 123billets и Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)**(Дело T-682/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/71)

Език на производството: френски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Определение на Общия съд от 2 април 2020 г. — BV/Комисия**(Дело T-320/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 201/72)

Език на производството: френски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 22.7.2019 г.

**Определение на Общия съд от 23 април 2020 г. — Intertranslations (Intertransleisitions)
Metafraseis/Парламент**

(Дело T-20/20) ⁽¹⁾

(2020/С 201/73)

Език на производството: английски

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 23.3.2020 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG